

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200936
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8619200936.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., N. XXX/XX, právne zastúpená JUDr. Ladislav Riedl, advokát so sídlom Prešov, Slovenská 46, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.823,16 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 4Csp/49/2019-114 zo dňa 23.06.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 4Csp/49/2019-132 zo dňa 18.05.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom, v spojení s opravným uznesením zo dňa 18.05.2022 rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2.823,16 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 24.9.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2 823,16 Eur s 5 % úrokom z omeškania od podania žaloby na tom základe, že dňa 14.11.2014 uzavrela Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 1 500,- Eur od žalovaného. Na tento úver zaplatila v úhrne sumu 3 525,57 Eur. Žalovaným bola poskytnutá reálne čiastka 702,41 Eur, rozdiel medzi poskytnutou a zaplatenou sumou je 2 823,16 Eur. Poskytnutý úver mal byť posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, keďže uzavretá zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.; t.j. adresu predávajúceho, na ktorej možno uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, je bez termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, neboli uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN a v zmluve nie je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; pričom takýto dôsledok predpokladá § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. Rovnako poukázala na rozpor vo výške RPMN v článku 5 a článku 6 Zmluvy, pričom tento rozdiel znamená, že zmluva nikdy nevznikla, keďže nový návrh žalovaného žalobkyňou nebol nikdy akceptovaný.

Súd poukázal na vyjadrenie žalovaného, ktorý uviedol, že popiera nárok žalobkyne do základu a výšky, ako aj v rozsahu žalobných dôvodov. Námietka o absencii adresy predávajúceho je relevantná, len vtedy

ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, s odkazom na § 15 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom adresa je uvedená v bode 12.1 čl. 12 Zmluvných dojednaní, neoddeliteľnej súčasťou zmluvy v zmysle bodu 7 a 13.

Rovnako nie je dôvodná námietka o absencii predpokladov pre výpočet RPMN, o neuvedení výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže zmluva všetky tieto údaje obsahuje. Pojem konečná splatnosť úveru je pojmom, ktorý unijné právo, ani vnútroštátne právo nedefinuje, t.j. nie je možné namietat' neuvedenie takého údaja v zmluve, ak nie je jednoznačne definovaný. Vo vzťahu k námietke o neexistencii písomnej formy zmluvy z dôvodu nedojednania výšky RPMN žalovaný poukázal na to, že RPMN sa nedojednávajú, ale sa určuje výpočtom, t.j. až údaj uvedený žalovaným pri schválení úveru a jeho konkrétnych podmienok čerpania je relevantný.

Žalovaný namietal tiež premlčanie sumy v rozsahu nad čiastku 1 229,85 Eur pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby a v rozsahu nad čiastku 2 213,73 Eur pre uplynutie objektívnej premlčacej doby, keďže k podaniu žaloby na súd došlo dňa 29.05.2019; v období od 29.05.2017 do 29.05.2019 žalobkyňa uhradila sumu 1 229,85 Eur a v období od 29.05.2016 do 29.05.2019 žalobkyňa uhradila sumu 2 213,73 Eur. Navrhol žalobu v celkom rozsahu zamietnuť.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 14.11.2014 bola žalobkyňou podpísaná žiadosť o úver č. XXXXXXXXXX. Táto žiadosť mala byť po akceptácii veriteľom zároveň zmluvou o revolvingovom úvere. Z bodu 5 zmluvy „údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR“ vyplýva, že žalobkyňa žiadala o poskytnutie úveru za týchto podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1 500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 47,43 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 2 142,06 Eur, predpokladaná RPMN za úver v % 26,17 Eur, ročná úroková sadzba úveru 18,08 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1 500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) 2 142,06 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,17 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150,- eur. Z bodu 6 zmluvy „údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR“ je zrejmé, že žalobkyňi bol dňa 14.11.2014 schválený úver za týchto podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1 500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 47,43 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 2 142,06 Eur, RPMN za úver 26,07 %, ročná úroková sadzba úveru 18,08 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1 500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) 2 142,06 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,07 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150,- Eur.

Dňa 14.11.2014 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá Dohoda o poskytovaní služieb podľa § 51 Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bola úprava podmienok poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Zákazník má právo ale nie povinnosť využívať služby, rovnako právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb; týmto nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu. Žalobkyňa sa predmetnou dohodou zaviazala, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi (žalovanému) odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Na základe tejto dohody sa žalobkyňi poskytol zo strany žalovaného komplexný balíček služieb: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom.

Z potvrdenia Základnej školy v V., S. XXX/X, V. zo dňa 15.05.2019 vyplýva, že žalobkyňi boli zrazené na úver s VS: XXXXXXXXXX od 10/2015 do 07/2018 sumy 34 x 81,99 Eur, čo predstavuje celkom sumu 2 787,66 Eur.

S odkazom na § 479 Obchodného zákonníka, § 290 Civilného sporového poriadku, § 52, § 52a, § 53, § 54, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS, § 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa súd prvej inštancie uzavrel, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa považuje za

spotrebiteľskú zmluvu. Zmluvné podmienky takejto zmluvy musia byť formulované jasne a zrozumiteľne. Predmetná zmluva podľa súdu neobsahuje všetky zákonné náležitosti, a to termín konečnej splatnosti úveru (doba trvania úveru), keďže je uvedený len počet splátok, bez údajov o splatnosti prvej a poslednej splátky (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ďalej neobsahuje RPMN a celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ zaplatí, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy s uvedením všetkých údajov použitých na výpočet RPMN, ktoré musia byť v zmluve uvedené (s odkazom rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017 zo 6.4.2017). Keďže bolo nesporné, že v uzavretej zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ zákona č. 129/2010 Z.z., súd s odkazom na § 11 ods. 1 písm. b/ tohto zákona pre tieto chýbajúce náležitosti posúdil poskytnutý úver na základe zmluvy zo dňa 14.11.2014 za bezúročný a bez poplatkov.

Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného súd poukázal na to, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v subjektívnej a v objektívnej dobe. Subjektívna premlčacia doba dvoch rokov začína plynúť od momentu, kedy sa spotrebiteľ dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Objektívna premlčacia doba desiatich rokov plynie od času, kedy k úmyselnému obohateniu reálne došlo, pričom v prípade nedbanlivostného obohatenia je táto objektívna premlčacia doba tri roky. Vzhľadom na charakter žalovaného ako subjektu dlhodobo podnikajúceho na finančnom trhu, s odbornou prevahou nad spotrebiteľom, s povinnosťou dodržiavať právne predpisy pri poskytovaní úverov, mal súd za to, že žalovaný vedel, že neuvedením obligatórnych náležitostí v zmluve nastane sankcia, t.j. že poskytnutý úver bude bezúročný a bez poplatkov, t.j. bol s prípadnou zákonnou sankciou uzrozumený (tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto možno hodnotiť ako zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Objektívna premlčacia doba je preto bezpochyby desaťročná (§ 107 ods. 2 OZ). Keďže zmluva bola uzavretá dňa 14.11.2014, žaloba bola podaná dňa 29.5.2019, je zrejme, že desaťročná premlčacia doba neuplynula ani od uzavretia zmluvy, t.j. neuplynula ani odo dňa, kedy sa žalovaný voči žalobkyni bezdôvodne obohatil (prijal od žalobkyne plnenie prevyšujúce sumu skutočne čerpaného úveru). Vo vzťahu k subjektívnej premlčacej dobe je nesporné, že žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná včas, keďže žalobkyňa sa o skutočnosti, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, dozvedela od právneho zástupcu, najskôr dňa 18.5.2019, kedy došlo k prevzatíu právneho zastúpenia a podpisu plnomocenstva na zastupovanie pri vymáhaní bezdôvodného obohatenia advokátom. Dňa 18.05.2019 teda začala plynúť subjektívna premlčacia doba, ktorá do dňa podania žaloby dňa 29.05.2019 neuplynula. Súd preto vznesenú námietku premlčania neuznal.

Na základe uvedených skutočností, považujúc predmetnú úverovú zmluvu za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie základných zákonných náležitostí zmluvy, ide v prípade zaplatenia úrokov a poplatkov zo strany žalobkyne o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného z titulu úhrady sumy bez právneho dôvodu. Súd preto zviazal žalovaného vo výroku I. rozsudku zaplatiť žalobkyni sumu 2 823,16 Eur, keďže táto suma ako rozdiel poskytnutých a uhradených finančných prostriedkov medzi stranami v priebehu konania nebola sporná. S odkazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 20/2013 súd priznal žalobkyni nárok na zaplatenie úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 823,16 Eur odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby, od 24.09.2019, do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd s odkazom na § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP tak, že žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal proti neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku, v celom rozsahu, podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na to, súd nemal za preukázané, z akých skutočností vychádzal pri posudzovaní 10-ročnej objektívnej premlčacej doby a tiež nesprávne posúdil plynutie subjektívnej premlčacej doby. Zároveň namietal nesprávny záver o vzniku bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k námietke nesprávneho posúdenia premlčania a posúdenia konania žalovaného vo vzťahu k náležitostiam zmluvy ako úmyselného konania za účelom zisku bezdôvodného obohatenia, s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR III. ÚS 107/07, III. ÚS 311/2007, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/238/2018, 7Cdo/227/2019 a 1Cdo/238/2018, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/530/2015, 14Co/637/2015 a 16Co/746/2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/516/2015, žalovaný poukázal na to, že postavenie žalovaného ako podnikateľa na finančnom trhu nemôže zakladať samo osebe nepriamy úmysel žalovaného získať bezdôvodný majetkový prospech.

Vo vzťahu k plynutiu subjektívnej premlčacej doby u žalobkyne žalovaný namietal jej nesprávne skutkové ako aj právne posúdenie súdom od doby, kedy došlo k prevzatiu právneho zastúpenia žalobkyne advokátom. Začiatok plynutia subjektívnych lehôt je spravidla viazaný na vedomosť subjektu o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na úkor subjektu obohatil. Nemôže byť začiatok viazaný až na dobu, kedy mala žalobkyňa vedomosť o právnej kvalifikácii po tom, čo došlo k prevzatiu právneho zastúpenia. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33 Odo 528/2006, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/746/2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoCsp/45/2020.

K námietke o nesprávnom závere súdu o bezúročnosti uzavretého úveru, poukázal žalovaný na otázku obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, sledujúc záväzný eurokonformný výklad zákona č. 129/2010 Z.z., s odkazom na závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, na ktoré odkázal Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017, z ktorého o.i. vyplýva, že členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovuje, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybníť objektívnu možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Rozsah záväzku spotrebiteľa definujú aj iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru. Súd v tejto veci nesprávne skutkovo posúdil uzavretú zmluvu, pretože obe zmluvy o revolvingovom úvere sú tvorené ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy ako prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Poukázal tiež na obsah Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré sa považuje za súčasť zmluvy a ktoré obsahuje všetky obligatórne náležitosti úverovej spotrebiteľskej zmluvy. S odkazom na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/62/2019, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 25Co/2/2019 trvá žalovaný na tom, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, a to vrátane namietaného termínu konečnej splatnosti, keďže v tomto prípade postačuje uvedenie termínu prvej splátky a počet splátok, z čoho je doba splatnosti a termín jej ukončenia identifikovateľný a zrejмый. K otázke neuviedenia presného údaja o RPMN a predpokladov pre jeho výpočet žalovaný uviedol, že údaj o RPMN obsahuje bod 6/ zmluvy, pričom predpoklady pre jeho výpočet sú uvedené v bode 3/, s odkazom na Oznámenie podľa čl. 2 ods. 2.2 zmluvy.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, spolu s trovami odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného, ako aj konanie predchádzajúce rozhodnutiu súdu prvej inštancie, v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania.

4. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 14.02.2023 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, nesprávnosti procesného postupu súdu, následkom čoho malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces, a existencii inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie. Odvolací súd posúdil relevantnosť odvolacích námietok, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

6. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom,

prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom tak znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

7. K žalovaným namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že dôvodnosť tejto odvolacej námietky nebola zo spisu zistená. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia pre absenciu obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, vysporiadal sa s vznesenou námietkou premlčania a primerane zdôvodnil plynutie objektívnej aj subjektívnej premlčacej doby vzhľadom na okolnosti veci. Nemožno preto konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, keďže za takéto porušenie nemožno posúdiť stav, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej súd na skutkové zistenia aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, ku ktorému dochádza vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, no ten nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením má odvolací súd za to, že súdom zistený skutkový stav v zásade zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, pričom na zistený skutkový stav boli správne aplikované relevantné právne predpisy.

10. Vo vzťahu k námietke žalovaného o nesprávne posúdených premlčacích lehotách súdom prvej inštancie; k posúdeniu začiatku plynutia subjektívnej lehoty na obdobie, kedy právny zástupca žalobkyne prevzal jej právne zastúpenie v tejto veci, t.j. kedy bola žalobkyňa informovaná o tom, že ňou uzavretá úverová zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti, že je tak bezúročná a bez poplatkov, čím vzhľadom na úhradu sumy prevyšujúcej požičanú čiastku došlo k preplateniu úveru a na strane žalovaného tak došlo k bezdôvodnému obohateniu, odvolací súd konštatuje, že určenie tohto momentu ako začiatku plynutia subjektívnej lehoty je správne. Tento záver vyplýva z obsahu súdneho spisu, z vyhlásenia právneho zástupcu žalobkyne do zápisnice z pojednávania o čase prevzatia právneho zastúpenia; ku dňu 18.05.2019. Až po kvalifikovanej informácii od právneho zástupcu mohla mať žalobkyňa nesporne vedomosť o tom, že skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Nie je rozhodujúce, kedy sa oprávnený subjekt (žalobkyňa) pri náležitej starostlivosti mohol tieto skutočnosti dozvedieť, ale to, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedel. Rozhodujúci je teda subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. Až vtedy má oprávnený subjekt k dispozícii údaje, ktoré umožňujú podanie žaloby na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. že právny dôvod na plnenie úrokov a poplatkov z uzavretej zmluvy nebol od začiatku daný (obdobne tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021). Námietky žalovaného v tomto smere preto nie sú dôvodné.

11. Pokiaľ ide o určenie momentu začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, s posúdením aplikácie 3-ročnej alebo 10-ročnej premlčacej doby na predmetný prípad, odvolací súd uvádza, že Občiansky zákonník v § 107 ods. 2 rozlišuje dve dĺžky objektívnych premlčacích dôb, pričom ich aplikácia na konkrétny prípad je podmienená charakterom získania bezdôvodného obohatenia, t.j. či bezdôvodné obohatenie vzniklo úmyselne alebo neúmyselne. Keďže Občiansky zákonník kategóriu úmyslu nešpecifikuje, je potrebné vychádzať z právnej úpravy úmyselného a neúmyselného zavinenia v zmysle Trestného zákona. O priamy úmysel ide vtedy, keď ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane, uzrozumený. Pre oba prípady je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnené obohatil, o tom, že svojím konaním získava alebo môže získať hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria. Žalovaný si vzhľadom na okolnosti, svoje podnikateľské aktivity na finančnom trhu, vedomosť o obligatórnych náležitostiach spotrebiteľských úverových zmlúv, vyplývajúcich zo zákona (§ 9 zákona č.

129/2010 Z.z.), z ustálenej judikatúry, musel byť vedomý, pri absencii týchto náležitostí v uzatváraných zmluvách, možnosti svojho finančného profitu a následného bezdôvodného obohatenia sa.

Zároveň, v prípade spotrebiteľských sporov je v tomto kontexte potrebné prihliadať na bod 42. v spojení so záverom Písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-485/19 zo dňa 07.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky, má pre uplatnenie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Rovnako rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 zo dňa 22.04.2021, v ktorom Súdny dvor uviedol, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnené zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48/ES z 23.04.2008, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Vyššie uvedené prijaté závery Súdneho dvora EÚ boli premietnuté aj do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.02.2022, kde dovolací súd uviedol „Vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C - 485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehote je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia). Dovolací súd súčasne poukazuje na vecne správny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby odvolací súd poukazuje na bod 42. v spojení so záverom Písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-485/19 zo dňa 07.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že 51. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Aplikácii uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018 bráni princíp prednosti rozsudku Súdneho dvora EÚ C-485/19.“ Rovnako odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/6/2020 zo dňa 30.06.2022, z ktorého vyplýva, že medzičasom bolo občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu SR prijaté rozhodnutie č. 13 v nasledovnom znení: „Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR na svojom zasadnutí dňa 22.06.2022 prijalo na uverejnenie rozhodnutie č. 13 podľa ktorého „Analogická aplikácia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107ods. 2 Občianskeho zákonníka) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C - 485/19 zo dňa 22.04.2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.02.2022, sp. zn. 7Cdo/268/2021). Dovolací súd dodáva, že analogická aplikácia spočíva v tom, že v týchto prípadoch sa neskúma zavinenie vo forme úmyslu.“ Uvedené právne závery a prijatá judikatúra tak ustálili postup, že v prípade spotrebiteľských sporov súvisiacich s bezdôvodným obohatením už nie je potrebné skúmať a preukazovať úmysel veriteľa na získaní bezdôvodného obohatenia, pretože na takéto prípady sa má aplikovať priamo 10-ročná objektívna premlčacia doba. Tvrdenia žalovaného v odvolaní v tomto rozsahu preto nie sú dôvodné.

12. Vo vzťahu k otázke bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, t.j. k podstate samotného nároku žalobkyně na vrátenie bezdôvodného obohatenia; sumy uhradenej žalovanému v rozsahu prevyšujúcom poskytnutú čiastku, sa odvolací súd stotožňuje v tomto rozsahu so záverom súdu prvej inštancie konštatujúc, že pre záver o bezúročnosti úveru postačuje absencia aj len jednej zo zákonom vyžadovaných náležitostí. Uzavretá zmluva neobsahuje dátum konečnej splatnosti úveru resp. konkrétne údaje, z ktorých by bola konečná splatnosť úveru zrejmalá a určiteľná, keďže v zmluve nie je uvedený dátum prvej splátky, len počet splátok. Žalovaný v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, nepredložil súdu Oznamenie o schválení úveru dlžníkovi, na ktoré v argumentácii poukazoval, a tieto údaje nie sú súčasťou zmluvy, ako tvrdí žalovaný. Odvolacia námietka žalovaného preto nie je dôvodná a rozhodnutie súdu prvej inštancie o tom, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov, je tak správny, na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a žalobkyni vznikol nárok na vrátenie uhradenej sumy v prevyšujúcom rozsahu poskytnutej istiny. Odvolací súd v tomto kontexte len poznamenáva, že

výška bezdôvodného obohatenia vyčíslená žalobkyňou a priznaná súdom nebola v konaní sporná a žalovaný určenú výšku v priebehu konania ani nenamietal.

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd, majúc za to, že odvolacie dôvody žalovaného neboli spôsobilé ovplyvniť správnosť napadnutého rozhodnutia, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu, pričom o výške týchto trov, s odkazom na § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie v samostatnom rozhodnutí po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.